

РЕШЕНИЕ

№ 26880

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7848** по описа за **2024** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Началник сектор в СДВР, отдел Пътна полиция-СДВР чрез пълномощник гл.юрк. С. М. срещу Решение №2668/06.06.2024г. на СРС, НО 22 състав, постановено по НАХД № 3029/2023г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №23-4332-003432 от 09.03.2023г на началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на Х. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Касаторът счита, че с оспореното решение съдът неправилно е отменил процесното наказателно постановление № 23-4332-003432/09.03.2023г и е намерил същото за незаконосъобразно и постановено при поради неправилна правна квалификация на извършеното нарушение. Неправилно СРС е приел, че за извършеното нарушение не е обективизирана правилна правна квалификация, предвид което е било ограничено правото на касационния ответник на защита, поради неговото неразбиране какво именно е извършил и в какво се състои нарушението и наложената санкция. Според касатор от събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин факта

на извършване на административното нарушение, че същото е квалифицирано правилно, не са допуснати съществени административно-производствени нарушения в хода на административно-наказателното производство, които да накърняват правото на защита на нарушителя, а наложеното наказание е законосъобразно и съответно на вида и тежестта на нарушението и на личността на нарушителя. С тези аргументи моли за отмяна на решението на въззивния съд, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява, не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки на 15.11.2024г., с които се поддържа касационната жалба и са изложени аргументи по същество.

Ответникът по касация Х. К. Р. чрез адв. С. Д. С. /САК/, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор К. К. дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №23-4332-003432 от 09.03.2023г на началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на Х. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП; административно наказание „глоба“ в размер на 100лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: На 09.04.2022 г. около 15.30 ч. жалбоподателят управлявал товарен автомобил марка „И. 35 Ц“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] по [улица]към [улица]. Извършена е констатация за това, че пред № 121, предприемайки маневра отклонение надясно, той реализира ПТП в паркиран отдясно лек автомобил „Ф. ПАСАТ“ с рег. [рег.номер на МПС] , нанасяйки материални щети на предна лява част, като предприемайки маневрата, създава опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях; при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, като не уведомява службата за контрол и не изпълнява указанията ѝ.

Горната фактическа обстановка районният съд констатира от събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства: от показанията на свидетеля С. Д., дадени в съдебно заседание, заповеди за компетентност, справка-картон на водача, копие от протокол за ПТП, декларации, скица, писмено сведение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че за нарушението по чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в предприемане на маневра отклонение надясно, с която водачът реализира ПТП в

паркиран отдясно лек автомобил „Ф. ГОЯФ“ с рег. [рег.номер на МПС] , нанасяйки материални щети на предна лява част, с която маневра създава опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях, ответникът по касация е санкциониран незаконосъобразно и необосновано на основание чл. 179, ал. 2, във вр. 1 ал. 1, т. 5 от ЗДвП. Според СРС са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Аргументирал се е с това, че вмененото на жалбоподателя нарушение не е описано пълно и ясно словесно, като не се съдържат всички признаци от обективната страна на нарушението. Според СРС не става ясно, какво нарушение се твърди, да е извършил жалбоподателят: предприемайки маневра отклонение надясно, къде именно се е движил той, доколкото не се сочи това да е станало по платното за движение. Отделно от това, по данни от делото ПТП е настъпило в паркиран автомобил; в този смисъл според СРС не се установява да е налице описание на излизане от реда на паркираните превозни средства, респективно влизане между тях — обстоятелства, които не са отразени нито в АУАН, нито в НП. С горните аргументи НП е отменено в тази му част. По отношение на констатираното нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.„в“ от ЗДвП СРС приема, че в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление не са спазени изискванията на чл.42, т.4 и чл.57 ал.1, т.5 от ЗАНН, като липсва подробно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Отделно от това, не се установява идентитет между отразеното в акта и в наказателното постановление - крайно лаконично и пестеливо в АУАН е отбелязано, „след ПТП напуска мястото на ПТП, без да уведоми службата за контрол на МВР по територия“ /цитат/; според НП при наличие на разногласия относно обстоятелствата за ПТП го напуска, като не уведомява службата за контрол и не изпълнява указанията ѝ. За да отмени НП в тази му част СРС е приел също, че не се индивидуализират и имуществените вреди /формулирани в наказателното постановление като материални щети/, доколкото за същите единствено е посочено да са „на предна лява част“ - без конкретика, какво именно /броя, калник, фар или др./ е претърпяло удар и е увредено. Поради допуснати съществени процесуални нарушения, които са ограничили правата на Х. Р. да разбере вменените му нарушения и адекватно да организира защитата си, СРС е отменил в цялост обжалваното НП, като незаконосъобразно и необосновано.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо, но неправилно.

При постановяване на решението районният съд е допуснал нарушение на закона.

По отношение нарушение по чл.25, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.179, ал.2 вр. ч.179, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200лв. отговорността на ответник по касация е ангажирана за нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или маневрират покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, като не е съобразил своето поведение с нормативно изискуемото правило, касационният ответник е извършил виновно административно нарушение, от което

следва и наложената административна санкция. Неправилно СРС е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, тъй като нарушението не е описано пълно и ясно словестно и не става ясно какво нарушение се твърди да е извършил ответник по касация. В НП ясно е посочено че водачът управлява товарен автомобил с посочен модел и рег.табели в [населено място] по [улица] към [улица] при извършване на маневра – отклонение надясно, реализира ПТС в паркиран от дясно л.а, нанасяйки материални щети на предна лява част. С поведението си водачът създава опасност за участниците в движението, без да се съобразява с тях и реализира ПТП. Така описаното в НП е в съответствие с приобщения доказателствен материал – сведение на собственик на ударения л.а. при наличието на свидетел-очевидец, който е бил в л.а. по време на реализиране на ПТП, ПТП е надлежно установено в протокол ПТП№1787788/29.04.2022г и скица към него. От горните по недвусмислен начин се установява, че водачът се е намирал на пътното платно по [улица] по посока бул. Т. А., като пред №121 е извършил маневра – отклонение надясно и реализирал ПТП в л.а. паркиран вдясно в зоната. Според СРС неяснотата в описанието се изразява в това, че в АУАН и в НП не е отразено дали ответник по касация е реализирал ПТП при излизане от реда на паркираните превозни средство, респ. влизане между тях. В протокол за ПТП изрично е записано, че поради неясни причини МПС, управлявано от ответник по касация маневрира и реализира ПТП с паркирания л.а. Мотивите за извършване на маневрата са неизяснени, доколкото водачът след реализиране на ПТП е напуснал произшествието. От съставената скица и протокол, а така също и от сведението по категоричен начин се установява, че т.а. се е движел по пътното платно и при маневра надясно е реализирал ПТП в паркирания л.а. Щетите са описани както в протокол за ПТП, така и в докладна записка от мл. Автоконтрольор В. С., които не са обсъдени от СРС. С оглед горното настоящата съдебна инстанция не споделя извода на СРС, че в настоящия случай е нарушена процедурата, по която е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника по касация. От описаната в АУАН и НП фактическа обстановка се установява, че е извършено нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП от водач на ППС, който при извършване на маневра в дясно по пътното платно е създавал опасност за участниците в движението, като е реализирал ПТП в паркиран отдясно л.а., нанасяйки щети на предна лява част.

По отношение нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, за което на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер 100лв и лишаване право да управлява МПС за 2 месеца. Съгласно чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП водачът на пътено превозно средство, който е участник в ПТП, е длъжен, без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието, а когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Неправилен е изводът на СРС, че в процесния случай в АУАН и в НП не са индивидуализираните имуществените вреди, както и липсват данни дали между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. Без съмнение ответник по касация е водач на пътено превозно средство, който е участник в ПТП

-дадени са обяснения от Р., че на процесната дата той е управлявал т.а. Същият не е изпълнил задължението си да спре, за да установи какви са последиците от произшествието – същото е безспорно установено. Доколкото от произшествието са причинени само имуществени вреди -от приобщените към преписката писмени доказателства-протокол за ПТП и докладна записка са индивидуализирани в конкретика имуществените вреди /лява предна част -предна броня, ляв калник, ляв фар/, противно на прието от СРС. Очевидно е, както е прието и от АНО, че няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП при причиняване на имуществени вреди, тъй като ответник по касация е напуснал произшествието и не е уведомил службата за контрол, както и не изпълнява указанията й. Същият не е присъствал при съставянето и не е подписал протокол за ПТП. Според настоящата инстанция са налице предпоставките на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП, като в АУАН и НП са спазени изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства се установява по несъмнен начин факта на извършване на административното нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, нарушенията са квалифицирани правилно, не са допуснати съществени административнопроизводствени нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да накърняват правото на защита на ответник по касация, като наложеното наказание е законосъобразно и съответно на вида и тежестта на нарушението и на личността на нарушителя.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е основателна. Въззивният съд е постановил неправилно решение което следва да бъде отменено, а наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лв., на основание [чл. 37 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#).

Така мотивиран и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#), вр. с [чл. 63в ЗАНН](#) Административен съд - София град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ [Решение №2668 от 06.06.2024 г.](#) на Софийски районен съд /СРС/, постановено по НАХД № 13029/2023 г. Наказателно отделение /Н0/, 22-ри състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-4332-003432 от 09.03.2023 г., издадено от Началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“-СДВР.

ОСЪЖДА Х. К. Р. ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: